

دادگاه بررسی قتل‌های عنکبوتی

شعله ایرانی

گزارشاتی که از اظهارات متهم سعید حنایی در دادگاه توسط رسانه‌ها انتشار یافته نشان از تناقضات پرونده‌ای می‌دهد که ابعاد واقعی آن پشت پرده‌ای از زد و بندهای سیاسی پنهان شده است. گوشه‌ای از اسرار از پرده بیرون افتاده، اما هیچ کس جز جنایت‌کاران اصلی از زوایای تاریک این جنایات هولناک آگاه نیست. سعید حنایی بی شک یکی از این جنایت‌کاران است.

در جهان شمار مردان بیماری که با انگیزه‌های مذهبی و اخلاق‌گرایانه‌ی ارتجاعی به "پاکسازی" جامعه از آن چه مفسد می‌خوانندش دست زده اند کم نیستند. هر چه جامعه بیمارتر و نظام سیاسی و اقتصادی بی رحمانه تر باشد ابعاد خشونت این قاتلان هولناک تر می‌شود. اما به نظر می‌رسد که داستان سعید حنایی به مالیخولیای یک مرد دست پرورده‌ی جنگ و سپاه اسلام و زن ستیزی سیستماتیک محدود نمی‌شود. دفاع جانانه‌ی «کیهان» و افراطی‌ها و بسیجی‌های معتقد از برادر حنایی و دست‌میزادگویی‌هایشان نشان از انگیزه‌های سیاسی و حمایت‌های نیروهای حزب الله از این مبارزه با منکرات دارد.

زن کشی به بهانه‌ی مبارزه با فساد سابقه‌ی طولانی در تاریخ جوامع مردسالار دارد. معمولاً از ضعیف‌ترین و بی‌پناه‌ترین زنان شروع می‌کنند تا نوبت به زنانی برسد که از اندک آزادی‌های فردی استفاده می‌کنند و در جامعه ظاهر می‌شوند، دختران دانشجوی، زنان سیاسی و یا روزنامه‌نگار. آن‌جا که نمی‌توان تنها با زور قانون و اوامر رهبران زنان را از صحنه‌ی زندگی اجتماعی کنار زد، از جانی‌ها و روان‌پریشان‌سود می‌جویند. با ایجاد رعب و وحشت به خیال خود به زنان درس عبرت می‌دهند. داستان قتل‌های عنکبوتی از این هم فراتر می‌رود و انگیزه‌ی تسویه حساب‌های جناحی و سیاسی هم دارد. شورش‌های درون نظام که خطر از دست دادن قدرت هراسان‌شان کرده در ائتلاف با بالایی‌هایی که در پی مقاصد پیچیده تری از "پاکسازی" هستند، به هم دست‌برداری می‌دهند و جنایت می‌آفرینند. هر بار نیز با برملا شدن توطئه، یکی را قربانی می‌کنند و جلوی صحنه می‌اندازند. این بار قرعه به فال مردی افتاده به نام سعید حنایی که در دفاع از خودش هر لحظه داستانی می‌بافد. به دو بخش از اظهارات او در آخرین دفاعیاتش توجه کنید؛ (به نقل از انتخاب ۱۹ و ۲۱ مهر)

— من نمی‌دانستم طعمه‌هایم دارای سابقه و افراد فاسد هستند و بعد از طریق روزنامه‌ها به این موضوع پی‌بردم.

— هرگاه در خیابان زن فاسدی را می‌دیدم جنون‌آنی به من دست می‌داد و چشمانم از حدقه خارج می‌شد و این وضعیت فقط زمانی که زن بدکاره را می‌کشتم آرام می‌گرفت. در حالت جنون کشتن ۱۶ زن خیابانی به راحتی کشتن ۱۶ سوسک بود ...

شکری، وکیل حنایی می‌گوید که موکلش به قتل ۱۶ فقره زنان خیابانی اقرار کرده اما پشیمان نیست... او برای خودش وظیفه‌ای قایل بوده و آن هم اصلاح فساد منکراتی جامعه است.

حنایی که خود نیز می‌گوید "من فقط می‌خواستم نظام سالمی داشته باشیم" حتی در مورد توضیح نحوه‌ی قتل این زنان اطلاعات درستی ارائه نمی‌دهد. پزشکی قانونی می‌گوید که علت قتل‌ها خفگی با گره روسری است.

اما حنایی در آخرین دفاعیاتش می‌گوید که با دست‌گلولی قربانیان را آن‌قدر فشار می‌داده که خفه می‌شدند.

پزشک قانونی، به گزارش خبرنگار روزنامه‌ی انتخاب، می‌گوید که اصلاً آثاری از فشار دست بر گلولی مقتولان نیافته است.

منصوری رییس دادگاه در مورد شهادت مزگان حیدری، زنی که توانسته از قتل حتمی نجات پیدا کند و از خانه‌ی حنایی

بگریزد می‌گوید که دادگاه این مهمترین شاهد پشت درهای بسته انجام خواهد شد.

آن چه بر این زنان قربانی رفته و ابعاد این جنایات بر ما پوشیده خواهند ماند. حقیقت‌یابی این جنایت نیز هم چون هزاران

جنایت جمهوری اسلامی نیازمند دادگاه و نظام قضایی منصف و حامی حقوق شهروندان است که در چارچوب نظام جمهوری

اسلامی امری است ناممکن.